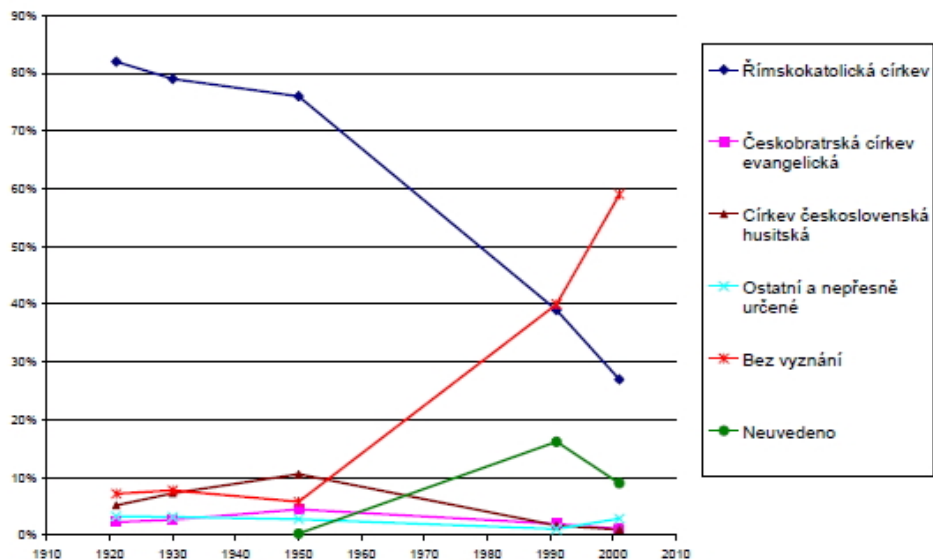

TRVALÁ VÝZVA

„Církev stojí v novém světě, na který není zvyklá a který se mění rychleji než kdy před tím. Důkazem, že děláme něco špatně, je prostý fakt, že vymíráme zrychlujícím se tempem přibližně 1 % ročně, viz graf. To je sice pomalé tempo vzhledem k životu jednotlivce, ale závažné vzhledem k jednotlivým generacím. Každý den tedy v České republice opustí církev necelých 300 lidí. Od padesátých let ubylo 60 % věřících a nic nenaznačuje, že by se tento trend měl v nejbližší době zastavit či alespoň zpomalit. Kristus ve své době si dokázal poradit ve společnosti, která byla možná ještě složitější, a přesto získal dostatek učedníků na svou stranu. Jestliže církev je jeho tělo, dokáže to i v tomto světě.“ PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, Ph.D.

Jako dosluhující správce farnosti se budu modlit za církve v České republice a hlavně za církevní společenství ve Velkých Karlovicích, aby mu Bůh žehnal a aby našlo způsob jak vydávat svědectví a evangelizovat.

P. Rastislav Kršák, SVD

FARNÍ ZPRAVODAJ

Určeno pro vnitřní potřebu
farnosti Velké Karlovice

číslo 45 červen 2017

Vítej, Františku!

František Kantár se narodil 8. prosince 1969 v Chlebniciach na Oravě jako druhý v pořadí. Má dva bratry. Po skončení gymnázia v Trstenej (1988), začíná studovat na chemicko-technologické fakultě v Bratislavě,

avšak cítí, že jeho místo je jinde. Po krátké době z něj odchází, nastupuje základní vojenskou službu do Levic (PTP).

V roce 1991 je přijatý do kněžského semináře Biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskej Kapitule. O rok na to slyšel o verbistech, řeholno-misijní společnosti. Trvá mu další dva roky až se pro ní definitivně rozhodne.

Přichází rok 1998, čas psaní misijního určení, konec studií na Alojziáne, teologické fakultě v Bratislavě, věčné řeholní sliby, jáhenské svěcení. Jako misijní krajiny si napsal Rusko, Mexiko a Čile. Dostává Slovensko.

Po kněžském svěcení, 5. června 1999, působí v UPC v Bratislavě (Univerzitní pastorační centrum), ale touha po misiích udělá své. Chce mít alespoň misijní zkušenost. Dostává souhlas a v roce 2003 odlétá do Zimbabwe (Afrika) na 6 let. Protože potřeby sú velké, na prosbu generálního představeného, žádá o trvalý transfer do Zimbabwe.

Na Slovensko se vrací koncem dubna 2017. Od 1. července 2017 je jmenován správcem farnosti ve Velkých Karlovicích.

Příjmy 1.1.2017-23.6.2017

sbírky a dary	671 200,00 Kč
dotace na opravu kostela	525 104,00 Kč
prodej pozemku na Sihle	77 280,00 Kč
dotace na Otevřené brány	62 000,00 Kč
pacht	2 438,00 Kč
úroky	305,92 Kč
Celkem	1 338 327,92 Kč

Výdaje 1.1.2017-23.6.2017

opravy kostela	168 556,54 Kč
poslední splátka ze z arcib.	150 000,00 Kč
odvody a účelové sbírka na arcib.	69 940,00 Kč
elektřina kostela a pastorák zálohy	22 620,00 Kč
elektřina fara zálohy	6 780,00 Kč
plyn fara a pastorák zálohy	36 000,00 Kč
voda zálohy	7 560,00 Kč
telefon a internet	2 945,00 Kč
komunální odpad	2 517,00 Kč
bankovní poplatky	400,50 Kč
daně	25 885,13 Kč
pojištění budov	4 600,00 Kč
restaurátorský záměr na varhany	3 700,00 Kč
revize komínů	1 800,00 Kč
kancelář, pošta	1 074,00 Kč
Celkem	504 378,17 Kč

Zůstatek na účtu k 23.6.2017	1 003 479,02 Kč
Zůstatek v pokladně k 23.6.2017	127,00 Kč

Za posledních 6 let se proinvestovalo kolem 9 milionů Kč. Začátkem července přijde na účet poslední dotační splátka v hodnotě nad 400000 Kč. Od 26.6. 2017 se bude opravovat a natírat střecha fary s rozpočtem kolem 160000 Kč. Sbírat se na opravu varhan je namístě, protože odhadované náklady na restaurování jsou kolem 3 milionů Kč.

CÍRKEV JE TADY, ABY EVANGELIZOVALA

Kardinál Robert Sarah

„Církev by se velice mýlila, pokud by měla za to, že jejím hlavním posláním je nabízet řešení všech politických problémů, týkajících se spravedlnosti, pokoje, chudoby, přijímání uprchlíků apod. a opomíjela by přitom evangelizaci,“ podotýká kardinál Robert Sarah v rozhovoru pro anglickou verzi webových stránek charitativní papežské nadace Církev v nouzi a dodává: „Církev, stejně jako Kristus se nevyhýbá lidským problémům. Vždycky ostatně pomáhala na poli školství, zdravotnictví a charity. Rád bych však v této souvislosti - pokračoval prefekt vatikánské Kongregace pro bohoslužbu a svátosti - citoval slova jednoho Itala, který přestoupil na islám, a takových jako on je v Itálii více než sto tisíc. Jmenuje se Yahya Pallavicini, dnes je imámem, předsedou Islámské náboženské obce a profesorem na Katolické univerzitě v Miláně. Ten říká, že »Pokud církev se svojí nynější obsesí pro spravedlnost, sociální práva a boj proti chudobě zapomene na svoji kontemplativní duši, utrpí porážku a mnozí věřící ji opustí, protože už nebudou umět rozpoznat, co je vlastně jejím posláním.«“

Novinář (Jürgen Liminski) se guinejského kardinála mimo jiné tázal, zda je islám ohrožením pro církev v Africe. „Po mnoho staletí v subsaharské Africe islám harmonicky koexistoval s křesťanstvím – konstatuje kardinál Sarah. Bere-li však na sebe formu politické organizace, chce se vnučovat celému světu a je ohrožením pro celý svět, nejenom pro Afriku. Je však ohrožením především pro evropskou společnost, která nezřídka postrádá svou pravou totožnost či náboženství. Ti kdo se zřikají hodnot vlastní tradice, kultury a náboženství, jsou odsouzeni k zániku, protože tak přicházejí o motivaci, sílu, ba veškerou vůli potřebnou k obraně svojí totožnosti,“ říká prefekt zmíněné vatikánské Kongregace.

Potom vypočítává, čím trpí církev na jeho rodném kontinentu, tedy „nemocemi, válkami, hladem, nedostatkem náležitých školských a zdravotnických služeb“, dále zmiňuje „toxická pokušení na Západě vzniklých ideologií jako např. komunismus a genderová ideologie“ a dodává: „Afrika je skládkou antikoncepčních prostředků a zbraní, a zároveň je organizovaně rozkrádáno její surovinové bohatství. Za tím účelem jsou tam rozněcovány války a podporován politický chaos. Světové ekonomické mocnosti by měly zastavit sdíraní chudých,“ posteskl si kardinál Sarah a vzápětí dodal: „Afrika však nepotřebuje pouze chléb, ačkoli se všechny charitativní organizace, včetně katolických soustředí výlučně na materiální chudobu.“ Guinejský kardinál cituje Ježíšova slova z pokušení na poušti »Nejen z chleba žije člověk« (Mt 4,4) a vybízí pak papežskou nadaci Kirche in Not, aby pokračovala rovněž v podpoře náboženského poslání, tedy při formaci kněží a katechetů, stavbě kostelů, seminářů a exercičních domů.

„Církev potřebuje jednotnou nauku víry a mravů – říká kardinál Sarah – aby neskouzla do rozkladu a schizmatu. Dnes existuje vážné riziko fragmentace církve, rozbití mystického Těla Kristova akcentováním národní identity církví a tím jejich schopnosti rozhodovat o sobě zejména v ústředních otázkách nauky víry a mravů. Potřebujeme papežský primát a jeho poslání utvrzovat bratry ve víře. Afrika ostatně vždycky považovala církev za rodinu, Boží rodinu,“ říká guinejský kardinál Robert Sarah.